

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.464/2021/6.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2022. január 5. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A pénzmosás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű terhelt neve és társai ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2021. július 14. napján kihirdetett 6.B.1634/2019/299. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság V.rendű vádlott neve VII. rendű vádlott bűnösségét 2 rendbeli felbújtóként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetében [egy esetben a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 399. § (1) bekezdés 2. fordulat és (5) bekezdés; egy esetben pedig a Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulat és (5) bekezdés] állapította meg. Ezért mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 2 év 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a VII. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

[3] az ügyészség V.rendű vádlott neve VII. rendű vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés tartamának lényeges súlyosítása és végrehajtási fokozatának fegyház fokozatban történő megállapítása;

[4] V.rendű vádlott neve VII. rendű vádlott védője enyhítés végett.

[5] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.113/2020/12. számú átiratában a VII. rendű vádlott terhére bejelentett fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1), (2) és (7) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt – a Be. 606. § (3) bekezdésében foglalt törvényi korlátok között – bírálja felül, mert álláspontja szerint a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megváltoztatását is célzó ügyészségi fellebbezés nem tartozik a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott esetkörbe. Fenntartotta a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség fellebbezésének indokolásában kifejtetteket, miszerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása és a törvényben előírtnál eggyel enyhébb

végrehajtási fokozat megállapítása során eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. A többszörös visszaeső vádlott esetében a halmazati szabályokra is figyelemmel, a megemelt büntetési tételkeret három hónaptól tizenegy év három hónapig terjedő szabadságvesztés. Az ügyészség mértékes indítványa a bűncselekmény beismerése esetére három év hat hónap szabadságvesztés volt, ami a konkrét ügyben irányadó öt év kilenc hónap tartamú középértékénél lényegesen enyhébb. Az ügyészség mértékes indítványa tehát messzemenőkéig figyelembe vette a VII. rendű vádlottnál számba vehető enyhítő körülményeket. Ezért az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés súlyosítása – az egyébként hiánytalanul számba vett súlyosító körülményekre tekintettel – indokolt. Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a VII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, a szabadságvesztést fegyházban rendelje végrehajtani, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[6] A vádlott védője fellebbezésének indokolásában a vádlott rendezett személyi körülményeire, az elévülési idővel lényegében megegyező tartamú időmúlásra, és arra is tekintettel, hogy a vádlott a hatósággal együttműködő magatartásával hozzájárult a büntetőeljárás mielőbbi lefolytatásához és más személyek büntetőjogi felelősségének megállapításához, a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[7] Az ítéltábla a fellebbezéseket minden irányban alaptalannak találta.

[8] A felülbírálat terjedelmét illetően nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját.

[9] A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség 10.B.836/2017/189. számú fellebbezésének indokolásában a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontját jelölte meg a fellebbezés okaként, céljaként pedig a kiszabott szabadságvesztés tartamának lényeges felemelését és végrehajtási fokozatának fegyházban történő megállapítását indítványozta.

[10] A Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja szerint fellebbezésnek van helye kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke vagy tartama ellen.

[11] Ugyanezen jogszabályhely b) pontja alapján fellebbezésnek van helye kizárólag az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezése ellen is.

[12] A Be. 671. § 1. pontja alapján egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezés a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról való döntés is.

[13] Az ítéltábla álláspontja az, hogy mindezekre tekintettel az ügyészség fellebbezése a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontján alapult, és ily módon az elsőfokú ítélet korlátozott felülbírálatára nyílt meg a törvényi lehetőség.

[14] Ezért az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezéseit bírálta felül.

[15] A korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) bekezdése alapján kiterjedt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint azon eljárási szabályok megtartásának a vizsgálatára is, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

[16] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján pedig a másodfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint a szülői felügyeleti jogra és a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is.

[17] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[18] A másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[19] A Be. 606. § (3) bekezdése szerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[20] Jelen ügyben ilyen tartalmú rendelkezések meghozatalának törvényi feltételei nem álltak fenn.

[21] A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a VII. rendű vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése is törvényes.

[22] Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy az elbíráláskor hatályos büntető anyagi jogszabályok alkalmazása kedvezőbb a vádlottra. E körben kifejtett indokaival az ítéltábla egyetértett.

[23] A büntetés kiszabásánál irányadó körülmények helyesbítésre szorultak:

[24] Az ítéltábla mellőzte külön súlyosító körülményként értékelni a vádlott büntetett előéletét. Az 56/2007. BK vélemény II/2. pontjára is figyelemmel súlyosító körülményként az értékelendő – amit az elsőfokú bíróság is számba vett –, hogy a VII. rendű vádlott a többszörös visszaesést megalapozón túl is büntetve volt.

[25] A másodfokú bíróság mellőzte annak súlyosító körülménykénti értékelését is, hogy a vádlott testvére a VII. rendű vádlott rábírása folytán követte el a bűncselekményeket és ekként a VII. rendű vádlott bűnelkövetésre bírt rá. A VII. rendű vádlott elkövetői minőségét (felbújtó) ugyanis ez a magatartása alapozta meg. Súlyosító körülményként az ítéltábla azt értékelte a VII. rendű vádlott terhére, hogy hozzátartozóját, testvérét is bűncselekmény elkövetésébe sodorta bele.

[26] A másodfokú bíróság további nyomatékos súlyosító körülményként vette figyelembe azt, hogy a VII. rendű vádlott az ítéletben elbírált bűncselekményeket a jogerős szabadságvesztés végrehajtása során (alatt) követte el.

[27] Az elsőfokú bíróság az ítélet [48] bekezdésében helyesen állapította meg a többszörös visszaeső vádlottal szemben megemelt büntetési tétel felső határát, e körben azonban nem utalt a Btk. 89. § (1) bekezdésére, ezért azt a teljesség érdekében az ítéltábla pótolta.

[28] Jelen ügyben ugyanis nem ez, hanem az ügyészség által indítványozott három év hat hónap szabadságvesztés volt az irányadó (elsőfokú ítélet [50] és [51] bekezdése).

[29] Az elsőfokú bíróság a büntetési tételkeretet is helyesen határozta meg (elsőfokú ítélet [49] bekezdése), de azt nem rögzítette, hogy annak középértéke öt év kilenc hónap.

[30] A középérték jelen ügyben csupán annyiban bír jelentőséggel, hogy attól az ügyészi ügynevezett mértékes indítvány is lényegesen eltért. Az elsőfokú bíróság pedig az indítványnál tíz hónappal enyhébb büntetést szabott ki. Az ügyészség fellebbezése ezért irányult a büntetés súlyosítására.

[31] Az ítéltábla mindenben egyetértett az elsőfokú bíróságnak a büntetés kiszabása körében kifejtett álláspontjával (elsőfokú ítélet [55]-[57] bekezdése).

[32] Nem vitás, hogy a VII. rendű vádlottnak igen kedvezőtlen az előélete, és a jelen ügyben elbírált bűncselekményeit is jogerős szabadságvesztés büntetésének végrehajtása alatt, rendszeres haszonszerzésre törekedve, hat hónapon keresztül követte el.

[33] Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a VII. rendű vádlott már legelső gyanúsított kihallgatásakor (2019. augusztus 14.) beismerte a bűncselekmények elkövetését, majd olyan tényfeltáró vallomást tett, ami nagyban elősegítette a bűncselekmény sorozat felderítését, a további bűnelkövetők beazonosítását, és velük szemben a büntetőeljárás lefolytatását.

[34] Az elsőfokú eljárásban feltárt személyi körülményekből a törvényszék megalapozottan következtetett arra, hogy a VII. rendű vádlott életvezetése helyes irányban változott.

[35] Mindezek összességében nem indokolják sem a szabadságvesztés tartamának súlyosítását, sem pedig a végrehajtási fokozat fegyházban történő megállapítását. Ezért az erre irányuló ügyészi fellebbezést az ítéltábla alaptalannak találta.

[36] A védő enyhítésre irányuló fellebbezése sem alapos. Az elsőfokú bíróság messzemenőig figyelembe vette a VII. rendű vádlottnál számba vett enyhítő körülményeket, amikor az ügyészi ügynevezett mértékes indítványtól eltérve 2 év 8 hónap szabadságvesztést szabott ki. Az ítéltábla álláspontja az, hogy a szabadságvesztés tartamának lényeges enyhítése a büntetést súlytalanná tenné, ennél fogva a Btk. 79. §-a szerinti célok elérésére nem lenne alkalmas.

[37] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek, ezeket a fellebbezések egyébként sem támadták.

[38] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket alaptalannak találta, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[39] A végzés ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2022. január 5.

Dr. Hegedűs István sk.
a tanács elnöke

Dr. Cserháti Ágota sk.
előadó bíró

Sefta Márta dr. sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.464/2021/6. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 6.B.1634/2019/299. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2022. január 5.

Dr. Hegedűs István sk.
a tanács elnöke

